

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

179. Vadstena.

Pl. LX. Fig. 1.

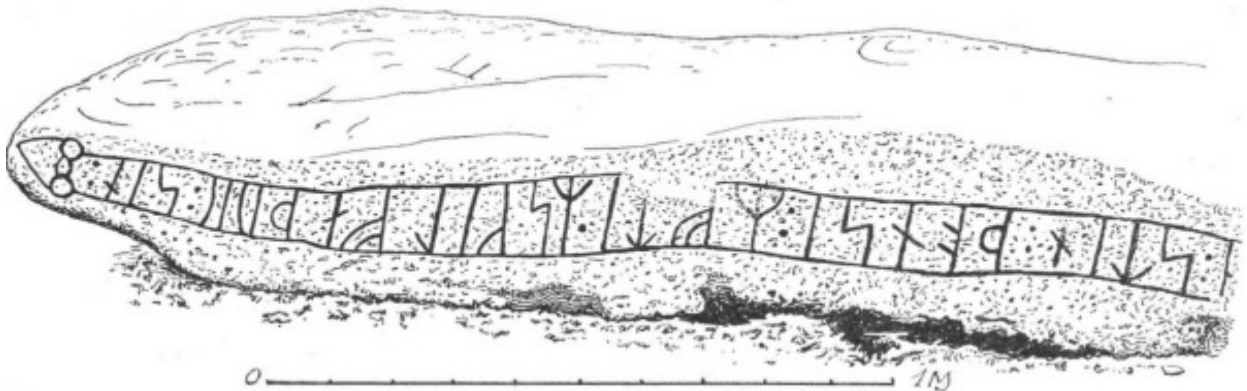
Litteratur: L. 1172; W. 184; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 184; Wallman, *Iduna*, h. 9 (Sthm 1822), s. 334; P. A. Säve, *ATS*, I, s. 137; *Reseber.* 1861, s. 142, teckn.

Broocman säger runstenen ligga vid sjöstranden, där krigsmanshuset har sin rök-kölna, Wallman säger, att den låg »så nära wattenbrynen, att sjön wid hög flod steg uppöfwer stenen, som war i tu slagen», att den flyttades in i klosterträdgården och att vid samma tillfälle även det nedre stycket blivit från sjöbottnen upphämtat men av vågorna varit så skadat, att intet av läsningen återstod.

P. A. Säve fann runstenen i klostrets forna trädgård, prydligt och väl vårdad. Vid mitt besök 1894 låg den vid kyrkans sydöstra hörn på marken. Den är nu rest bredvid norra ändan av den mur, som utgjorde den forna klostergårdens östra gräns och slutar nära kyrkans sydöstra hörn.

Ämnet är rödaktig granit. Runorna äro ristade nedifrån och uppåt längs stenens vänstra kant, vars längd är 2,04 m, efter resningen 1,93 m, bredd nedtill vid inskriftens början 30 cm, över ormens öga 14 cm. Stenens bredare sida är 88—90 cm bred, höjden 1,95 m och har ristning av ornament, som dock äro ytterst svaga och icke kunna redas.

Inskriften är ofullständig och börjar med —i i [rist]i. I þonsi har o form þ. I ʌfti äro i ʌ högra kännestrecket och nedre staven så gott som utplånade. Efter ʌskil finnes intet skiljetecken.

1. Ög. 179. Vadstena.

Inskriften är följande:

—i : stin : þonsi : rfti : rskil faþur sin :

Uti rfti æfti, rskil *Æskil* är ʌ R tecken för ä-ljud. Då nasalering bör hava funnits i första stavelsen av *Æskil* lika väl som ack. sing. mask. þonsi, torde möjligen av den skiljaktiga beteckningen kunna slutas, att detta uttalats *þansi*.

Översättning: [N. N. reste] denna sten efter *Äskil*, sin fader.